

[Viggo Starcke.]

sammen med reformer, som søger at fjerne det, der er årsagen til, at disse lande er underudviklede.

Herhjemme har forstanderen for hærens tekniske telegrafskole, kaptajn Florian Larsen, fremsat meget betydningsfulde og interessante planer om dels teknisk hjælp til de underudviklede lande, dels hjælp til at afhjælpe analfabetismen, den såkaldte plan „Lær at læse“, og disse planer har vundet den største tilslutning og interesse i UNESCO. Herhjemme har vi måske været tilbøjelige til at vise dem for ringe interesse, og jeg vil gerne høfdigt henstille til den højtærede minister, når dette spørgsmål rykker nærmere, og til det udvalg, som eventuelt skal behandle dette forslag, at vise disse planer den opmærksomhed, de fortjener.

Se, hvis man gennem hjælp til de underudviklede lande kan hjælpe disse lande økonomisk, hjælpe deres befolkninger og forøge deres produktion, er det en fordel ikke blot for disse lande, men for hele verden. Selvom måske andre lande af konkurrencemæssige grunde kunne være kontrære overfor en sådan udvikling, er det dog givet, at når der i verden kan frembringes mere mad, flere klæder og flere varer, bliver der mere til deling for os alle.

Nu er spørgsmålet: Hvad er et underudviklet land, og hvorfor er disse lande underudviklede? Mange af disse lande har jo uhyre store naturressourcer, store naturlige rigdomme, og de har befolkninger, som fra naturens hånd har mulighederne for at udnytte disse store naturressourcer. Tag f. eks. et land som De Forenede Stater, som man ikke regner til de underudviklede lande. Dengang amerikanerne kom til Amerika, var der ingen kapital derovre. I dag regner man amerikanerne for at være kapitalister, men man glemmer ofte, at den kapital, de har, har de skabt selv gennem dygtigt, flittigt arbejde.

En af de betydeligste amerikanske økonomer, Henry Hazlitt, skrev for et par år siden en artikel, som stod i „New York Times“ og i „News Week“, hvori han kritiserede planerne om økonomisk støtte til de underudviklede lande. Han hævdede, at hvis disse lande blot ville give fri passage for varer over deres grænser, og hvis de ville give fri passage for kapitaltilførsel over deres

grænser, ville de lige så godt være i stand til at hjælpe sig selv, som de angelsaksiske lande har været det; og endelig består jo stadig det problem, at giver man økonomiske subsidier til disse lande, har man ingen sikkerhed for, at disse former for hjælp kommer den fattige del af befolkningen til gode, fordi det kan medføre, at jordejerne, når produktionen og produktionsmulighederne stiger, ganske automatisk sætter forpagtningsafgiften op, således at det bliver dem, der får støtte, og ikke den fattige del af befolkningen.

Jeg går selvfølgelig ud fra, at den højtærede minister kender det lille skrift, som De Forenede Nationer udgav i 1951. Titlen på denne bog er „Land Reform“, jordreform, og allerede på side 3 i denne bog — jeg beder om tilladelse til et kort citat — skriver De Forenede Nationer:

„I vid udstrækning er de underudviklede landes problem lig med problemet: bondebefolkningens fattigdom.“

Og bogen påpeger, at man også kan finde fattigdom hos landbefolkningen i de højtindustrialiserede lande, men det, der gør problemet særlig akut i de underudviklede lande, er, at der er den overvejende del af befolkningen en landbefolkning, og at de har en meget ringe udviklet industri.

På side 4 i De Forenede Nationers bog „Land Reform“ — jeg beder om tilladelse til endnu et citat — står følgende:

„Blandt de vigtigste faktorer, som øver indflydelse på landbefolkningens levestandard, er den agrariske struktur. Dette er i første række jordejendomsforholdene, de lovregler eller det sædvanesystem, hvorunder jord ejes.“

Og på side 43 i samme bog står der følgende betydningsfulde ord:

„Den onde cirkel af fattigdom, gæld og høje renteaftgifter kan kun brydes ved reformer, som forøger jordbrugets afkastning, nedsætter forpagtningsafgifterne (jordrenten) og letter skattebyrden.“

I alle de underudviklede lande er der en forfærdende fattigdom, der er udbredt sygdom, der er en meget lav dødelighedsalder, der er sult, der er underernæring, der er forfærdelige boligforhold, og der er en udbredt analfabetisme. Jeg tror, man kan formulere begrebet „underudviklet land“ derhen, at ethvert land, der ikke har løst